

РЕШЕНИЕ

№ 847

гр. София, 09.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.12.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

**ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева
Слава Гьошева**

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10159** по описа за **2024** година докладвано от съдия Слава Гьошева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от И. М. И. срещу Решение №3419/ 20.07.2024г. по НАХД № 3075/2024г. на СРС, 14 състав, в частта, с която е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 23-4332-015228/02.08.2023г., издадено от началник група в СДВР, отдел "ПП"-СДВР, с което на касатора на основание чл. 175, ал. 1, т. 2 от ЗДвП е наложено административно наказание "глоба" в размер на 100 лв. и лишаване от право да управлява МПС за 2 месеца, както и на основание чл. 179, ал. 2 вр. чл.179, ал.1, т.5 от ЗДвП му е наложено административно наказание "глоба" в размер на 200 лв.

Първоинстанционното съдебно решение е обжалвано с доводи за неправилно приложение на материалния закон и допуснати процесуални нарушения – основания за касационно оспорване по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК. Претендира се неговата отмяна в обжалваната част, иска се и отмяна на НП.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява. Не претендира разноси.

Ответникът по жалбата не се представлява. Ответникът оспорва жалбата в писмени бележки чрез юрк. П., в който претендира правилност на съдебното решение, оспорва

доводите в касационната жалба за несъставомерност на извършеното и неправилност на преценката на съда. Претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град (АССГ), X-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Предмет на касационно оспорване е Решение № 3419 от 20.07.2024 г. по НАХД № 3075 по описа за 2024 г. на СРС, 14 състав.

Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл. 210, ал. 1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл. 211, ал. 1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл. 63, ал. 1 от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл. 218 във вр. с чл. 220 от АПК /.

С Решение от 3419 от 20.07.2024 г. по НАХД № 3075 по описа за 2024 г. на СРС, 14 състав е отменено Наказателно постановление (НП) № 23-4332-015228/02.08.2023г., издадено от началник група в СДВР, отдел "ПП"-СДВР, в частта, с която на И. М. И. на основание чл. 185 от ЗДвП и чл.183, ал.1, т.1, пр.2 от ЗДвП е наложено административно наказание "глоба" в размер на 20 лева за нарушение на чл. 6, т.1 от ЗДвП и административно наказание "глоба" в размер на 10 лева за нарушение на чл. 100, ал.1, т.1 от ЗДвП и е потвърдено Наказателното постановление в частта, с която на И. М. И. на основание чл. 175, ал. 1, т. 2 от ЗДвП е наложено административно наказание "глоба" в размер на 100 лв. и лишаване от право да управлява МПС за 2 месеца, както и на основание чл. 179, ал. 2 вр. чл.179, ал.1, т.5 от ЗДвП му е наложено административно наказание "глоба" в размер на 200 лв.

Касационният съд счита, че оспорваният съдебен акт е постановен по допустима и редовна въззивна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност. Териториалната компетентност принадлежи на Софийски районен съд, който е родово компетентен съгласно чл. 59, ал. 1 от ЗАНН. Решението е постановено и в съответствие с материалния закон, по отношение на него не са налице касационни основания за отмяна, поради което следва да бъде оставено в сила. Съображенията са следните:

За да постанови решението си, районният съд е събрал писмени и гласни доказателства, от които се установява, че на 28.06.2023 г. около 19.30 ч. в [населено място], жалбоподателят управлявал товарен автомобил марка „Рено“, модел „Мастер“, с рег. [рег.номер на МПС], регистриран на „Дънди Строй“ ЕООД на бул.“Ц. Б. III“ с посока на движение [улица]към [улица]. Преди светофара на кръстовището с [улица], навлиза в насрещната лента при наличие на маркировка „М2“, на забранен сигнал на трисекционната светофарната уредба, като в същото време пред него е карал пострадалия водач М. С. Т., водач на лек автомобил „Субару“, марка „Легаци“, с рег. [рег.номер на МПС].

При направената маневра И. М. И. е реализирал ПТП с напречно движещия се отдясно на разрешен сигнал на светофара лек автомобил „Субару“, марка „Легаци“, с

рег. [рег.номер на МПС] . При удара причинил имуществени щети на лявата ходова част на лекия автомобил, както и своя товарен автомобил в предната част. На същата дата на място пристигнали полицейските служители св. А. Д. С., на длъжност „мл. Автоконтрольор“ и Д. В. Г.. Бил съставен Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № К-370 от 28.06.2023 г.

На 29.06.2023 г. - А. Д. С. - мл. автоконтрольор в ОПП-СДВР в присъствието на двама свидетели съставил срещу жалбоподателя акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за извършени на 28.06.2023 г. в [населено място] четири нарушения на ЗДвП. Нарушителят подписал АУАН без възражения.

Въз основа на АУАН на 02.08.2023 г. Г. В. Б. - началник група в отдел "Пътна полиция" към СДВР издала НП № 23-4332-015228/02.08.2023г., с което на жалбоподателя на основание чл. 185 от ЗДвП, чл. 175 ал. т. 2 от ЗДвП, чл. 183 ал. 1 т. 1 пр. 2 от ЗДвП, чл. 179 ал. 2 вр. чл. 179 ал. 1 т. 5 от ЗДвП са наложени административни наказания „ГЛОБА“ в общ размер 330,00 /триста и тридесет/ лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 2 месеца за горепосочените нарушения.

Въззивната инстанция е отменила НП в частта, с която на И. М. И. на основание чл. 185 от ЗДвП и чл.183, ал.1, т.1, пр.2 от ЗДвП е наложено административно наказание "глоба" в размер на 20 лева за нарушение на чл. 6, т.1 от ЗДвП и административно наказание "глоба" в размер на 10 лева за нарушение на чл. 100, ал.1, т.1 от ЗДвП. В останалата част за нарушенията по чл. 175, ал. 1, т. 2 от ЗДвП и чл. 179, ал. 2 вр. чл.179, ал.1, т.5 от ЗДвП НП е потвърдено.

Видно от АУАН, същият съдържа всички изискуеми съгласно чл. 42 ЗАНН реквизити: посочени са фактическите обстоятелства, при които е извършено нарушението, отразено е кои нормативни правила са нарушени. В съответствие с изискването на чл. 42, т. 5 ЗАНН изчерпателно и прецизно са посочени законовите разпоредби, които са нарушени. Процесното НП е постановено от компетентен орган и отговаря на императивните изисквания на чл. 57, ал. 1 ЗАНН - в него се съдържат всички изискуеми от закона реквизити.

АУАН е съставен и НП е издадено, без да са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, които да обосновават изаконосъобразност на НП. В производството по издаване на оспорваното НП не е нарушено правото на защита на касатора, като му е била дадена възможност да се запознае с фактите и обстоятелствата във връзка с вмененото му нарушение и да направи възражения по съставения акт. Налице е единство в описанието на фактите и обстоятелствата във връзка с извършеното нарушения. По делото безспорно се установяват извършените нарушения. Установена е самоличността на нарушителя и неговата вина, което дава основание да бъде ангажирана административно-наказателната отговорност на касатора. Наложените с НП санкции са съобразени с предвидения в ЗДвП размер.

Неоснователно е оплакването за недоказаност на извършените нарушения. В тази насока следва да се имат предвид и показанията на свид. С., които установяват, че товарният автомобил, управляван от касатора, е представлявал частна линейка, която е била оборудвана, но не е имала разрешително да използва същото. По делото не са представени доказателства, оборващи констатациите в АУАН и НП, поради което правилно съдът е приел, че касаторът е извършил инкриминираните административни нарушения.

С оглед горното, като е приел, че касаторът е осъществил състава на цитираните по-горе нарушения, първоинстанционният съд е приложил правилно материалния закон, като не е допуснал касационното основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 вр. ал. 2 НПК вр. чл. 63, ал. 1 ЗАНН.

По изложените съображения касационната инстанция приема, че обжалваното решение е постановено на база събраните доказателства, които кореспондират помежду си, като съдът е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при които е извършено, както и законосъобразността на наложеното административно наказание. При субсидиарното прилагане на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал процесуални нарушения.

Първоинстанционният съд е изложил подробни мотиви, включително относно осъществяването състава на процесното административно нарушение и определянето по размер на наложената санкция.

По тези доводи и аргументи, касационният състав намира, че обжалваното съдебно решение е правилно и и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила. Касационната жалба е неоснователна.

При този изход на спора и с оглед направеното искане на ответника чрез юрк. П. за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира същото за основателно. На основание чл. 63д, ал. 4 ЗАНН в полза на ответника следва да се присъдят разноски за осъществено процесуално представителство от юрк. П. и които се определят в размер на сумата от 80 /осемдесет/ лева на основание чл. 37 ЗПП във вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. -град, X-ти Касационен състав
Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3419 от 20.07.2024 г. по н. а. х. д. № 3075/2024 г. на СРС, 14-ти състав, с която е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 23-4332-015228/02.08.2023г., издадено от началник група в СДВР, отдел "ПП"-СДВР в частта, с която на И. М. И. на основание чл. 175, ал. 1, т. 2 от ЗДвП е наложено административно наказание "глоба" в размер на 100 лв. и лишаване от право да управлява МПС за 2 месеца, както и на основание чл. 179, ал. 2 вр. чл. 179, ал. 1, т. 5 от ЗДвП му е наложено административно наказание "глоба" в размер на 200 лв.

ОСЪЖДА на И. М. И., ЕГН [ЕГН] от гр. П., [улица], да заплати на СДВР разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

В останалата част решението като необжалвано е влязло в законна сила.

Решението е окончателно на основание чл. 223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове:

